103 Nolu Açıklama

İşçiler ve Ezilen Halklar Birleşiniz, ‘’Yoksa Kurtuluş Olmaz!’’

‘’Uyan artık uykudan uyan/Uyan esirler dünyası,
Zulme karşı hıncımız volkan/Bu ölüm-dirim kavgası.
Yıkalım bu köhne düzeni/Biz başka alem isteriz,
Bizi hiçe sayanlar bilsin/Bundan sonra her şey biziz.
Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık!’’

Çeşitli millet ve milliyetlerden ülkemiz halkları ve işçi sınıfının başı sağ olsun! Yer altı dünyasının; kara maden çilekeş çalışanlarının başı sağ olsun! Dünya proletaryası ve devrimci halklarının; yedi düvelden yoksul yaşam mazlumlarının başı sağ olsun!

Bugün işçi sınıfı 13 yiğit evladını daha yitirdi. Bugün 13 işçi kardeşimizi daha kara madenin kara toprağına uğurladık! 13 can, 13 kardeşimiz daha komprador sömürücülerin kar hırsına; taşeronlaştırma ve ‘’özelleştirme’’ politikalarıyla ‘’vahşi kapitalizme’’ ve patronlarına kurban edildi!

‘’Sessiz çoğunluk’’ bugün derin ama anlamlı bir suskunluk içinde.. hüzünlü ve öfkeli!... Ve işte Tekel İşçi Direnişinde ayaktadır emekçiler! Nasırlı eller yumruklaşarak havada…

Ölmek alın yazımız değil!

Birleşmeli ‘’kazma sesleri’’ ve artık denmelidir; ‘’Patronlara birer mezar kazdık maden ocağında!’’ Kazacağız orada! Üreten biz, yaratan biz, yaşayan da biz olmalıyız.

Zulüm ve sömürü değil hakkımız!

Tekel İşçi Direnişiyle birleşmelidir ‘’kara elmas diyarı.’’ İşte o vakit denecektir, ‘’Korku saldı tüm beyleri’’, o vakit gidilecektir kurtuluşa! Dünya nasırlı ellerimizde yeşermektedir.

Susmak ölmektir!

Hep bir ağızdan haykırmalı, haykıralım; ‘’Kıralım zincirlerimizi/Zulme ve sömürüye paydos!’’ Ölülerimizi gömüp, yaralarımıza basa, basa zapt etmeli güneşi! Birleşmeli, daha güçlü sesle; ‘’Güneşin zaptı yakın’’ demeliyiz artık.

Kölelik kaderimiz değil!

Direnin yaşamınız ve çocuklarınızın yaşamı adına; yaşam hakkınız için; özgür ve kardeşçe bir dünya uğruna; direnin, ayaklanın! Tekel işçileri sendika patronlarını devirerek kazanıyor, direnişi öğretiyor, el ele verin! Tüm maden ocakları işçileri; Balıkesir’deki kardeşlerinizin acısı üzerinde omuz omuza birleşin! Ölüm ocaklarını kapatın!

İşçiler, köylüler;

Fabrikada patronlara, tarlada toprak sahibine, yer altı-yer üstünde emek gücünü satan ezilen-sömürülen emekçiler, tüm çilekeş halklarımız;

Dün Zonguldak’ta, Bursa’da 17, Balıkesir’de 17 ve bugün yine Balıkesir’de 13, yarın nerede ve kaç kişi? Kim için, neden ve ne zaman; nasıl ve ne kadar öleceğiz daha? Bu kaçıncı grizu patlaması, bu kaçıncı işçi cinayeti, kaçıncı toplu katliam?... Onlarcamız yaralı, onlarcamız ölü... Öbek öbek; ‘’17’’şer sürülmekteyiz kara madenin kara ölüm yataklarına. Bu zulüm, bu kıyım nereye kadar? Yaşamımızı zenginlere hasretmeyelim, yazgımızı elimize alalım!

Haklı olan biz, onurlu olan biz, alın teri bizim; güçlü olan biziz, kazanacak olan da biz!... Gelecek ellerimizdedir.

İşçiler, köylüler, ezilen emekçiler, sınıf kardeşleri;

Yer altında ömür tüketen işçiler bilinçli olarak ölüme sürülmektedir. İlkel koşullarda çalıştırılan işletmeler her gün işçilere mezar olmaktadır. Yerli-yabancı sermayedarın maksimum karları uğruna işçilerin yaşamını hiçe sayan gerici-faşist iktidarlar, patronlara kar, işçilere ölümü reva görmektedirler. Aşırı kar pahasına, işçiler en sağlıksız ve güvencesiz iş koşullarında en ağır şartlar altında ölümle burun buruna kölece çalıştırılmaktadır. Bundandır ki, bu ocaklardan periyodik olarak onlarca işçinin cesetleri çıkmaktadır. İşçi cesetleri patronların parasına araç edilmektedir. Maden ocaklarındaki işçilerin ölümü; ne basit bir ‘’ihmal’’ ne de bir ‘’kaza’’ değildir, öyle açıklanamaz. Öbek, öbek patlamalara kurban edilen işçilerin ölümü, cinayet ve toplu katliamdır. Patronların karlarına verilmiş ‘’adak’’, alınmış kurbandır madencilerin ölümü. Ölümlerimizin sebebi sömürü düzeni ve işbirlikçi komprador sınıfların vahşi sisteminden başkası değildir.

Tüm sorumlulardan işçi katliamının hesabı sorulmalıdır; er ya da geç halkın adaletiyle sorulacaktır.

Yirmi gün önce yapıldığı söylenen denetlemelerde ‘’örnek işletme’’ olarak değerlendirilen Balıkesir-Dursunbey ilçesi Linyit kömür ocağı-işletmesi, maalesef 13 işçiye mezar olup onlarcasının ağır yaralanmasına yol açmıştır. Böylece hakim sınıfların ‘’örnek’’ sunduğu işletmenin işçilerin mezarı olarak uygun görülüp ‘’örnek’’ alındığı açığa çıkmıştır. Ağır yanıklarla hayati tehlike altında olan onlarca yaralı işçi ve 13 işçi ölümü devletin ‘’örnek işletmesinden’’ çıkmıştır. İşçilerin cesetleri de çıksa eğer kar yapıyorsa o ‘’örnektir’’ hakim sınıflar için. İşte onların işçi düşmanlığı tam da burada sırıtmakta ve ahlakları burada yatmaktadır.

Devlet yetkililerinden ve işletme patronlarından her defasında aynı terane çalınmakta ve işçilerin katliamlarına davetiye çıkarılarak devam ettirilmektedir. O halde tek yol; bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve büyük özgürlük mücadelesi adına, devrimci savaşla gerici-faşist düzeni yerle bir edip Halk İktidarını kurmaktır.

Yaşamı var etmek için ölümsüzleşen 13 işçinin anısı önünde saygıyla eğilirken; işçi katili sömürü-zulüm düzenini bu vahşi katliamından ötürü bir kez daha lanetliyor, öldürülen işçilerin ailelerine baş sağlığı dileklerimizi ifade ediyoruz.

Kahrolsun Halk Düşmanı Karşı-Devrimci Sınıflar ve İşçi Katili Devlet!

Kahrolsun İşçi Düşmanı Sömürü-Zulüm Düzeni ve Onun Patronları!

Her İş Kolundan İşçiler Sınıf Düşmanlarınıza Karşı Proletarya Partisinde Birleşin!

Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm Mücadelesi Önderliğinde Kurtuluşa Yürüyün!

Yaşasın Proletaryanın Birliği ve Proletarya Enternasyonalizmi!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Maoist Komünist Partisi
Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu

Şubat 2010